

BONDĂREL ȘI TIMPUL

BRITTA SABBAG
MAITE KELLY
JOËLLE TOURLONIAS

TRADUCERE DIN LIMBA GERMANĂ DE MARA WAGNER

CORINT BOOKS

În vechea sală de așteptare a gării e mare forfotă bondărească. Micul Bondărel, alături de părinții săi, așteaptă sosirea bunicii Bondărescu.
— Mai durează mult? întrebă micul Bondărel nerăbdător.

— Același lucru m-ai întrebat și acum două minute, oftează tata Bondărescu.

— Nu mai e mult, intervine și mama, cu blândețe.
Ajunge în curând!

— Dar când este în curând? întrebă micul Bondărel.

Timpul pur și simplu stă pe loc!

— Atențiune, atențiune! se-aude un glas în difuzorul gării. Trenul Haihui are din nou întârziere.

Bondărel nu mai are deloc răbdare.

Carlos, gândacul controlor, își lustruiește fluierul.

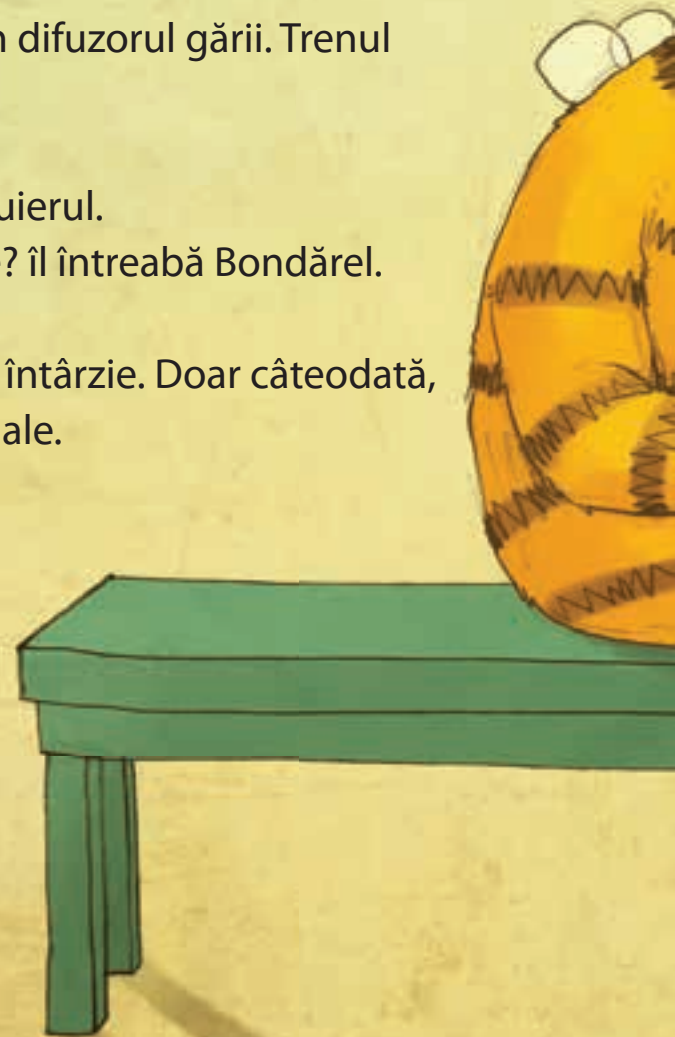
— Trenul ăsta nu poate să vină mai repede? îl întrebă Bondărel.

Carlos scutură din cap.

— Asta-i treaba cu trenurile Haihui, mereu întârzie. Doar câteodată, însă foarte rar, li se mai întâmplă să fie punctuale.

Micul Bondărel se întreabă:

De ce mi se pare așteptarea asta atât de lungă?

— Asta-i valiza mea!

— Ba nu, e a mea!

Albинуța Bâz și viespea Viorela se ceartă în fața căruțului pentru bagaje.

— Luați-l, vă rog, și pe al meu, spune Albina Bia către Cornel, gândacul cărăuș.

— Încet și cu răbdare, răspunde Cornel. Dacă ne păstrăm calmul, avem timp să le facem pe toate așa cum trebuie.

Lui Bondărel nu-i vine să creadă cât este de lung șirul de valize.

— Uauuu, câte valize! spune el.

— Dacă privești tot șirul, spune Cornel cărașul, ți se pare îngrozitor de lung. Dar eu mă uit la fiecare valiză în parte și timpul trece mult mai repede.

Bondărel zâmbește.

Poate că timpul trece la fel de repede și atunci când înfuleci biscuiții cu miere unul după altul.

